

P o s u d e k

diplomové práce Kataríny Kukanové

„Znárodnění v Československu a ve Francii v letech 1945-1948“

(počet stran 129 vlastního textu)

Otázky vynucených změn vlastnictví, které proběhly v řadě evropských zemí po skončení II. světové války, neztrácejí svou aktuálnost ani po více než půl století od doby, kdy k nim došlo. Znárodnění, jedna z forem vlastnických změn, hluboce zasáhla do hospodářského i politického života v tehdejší ČSR. Měla řadu souvislostí, které je žádoucí nadále studovat. Zvláště vítané je srovnávání znárodnovacích procesů v některých evropských státech.

Na pohled mohutně působí svazek diplomové práce v rozsahu 129 stran plus 55 stran příloh. Prvou kapitolu první části práce autorka označuje za teoretickohistorickou. Sestavila ji převážně z odkazů na díla z oblasti ekonomických teorií, politických a právních učeních a filozofie.

Druhá kapitola v části 1. svým širokým záběrem a složitostí výkladu působí na čtenáře nepřehledně, vlastní pojem „znárodnění“, slibovaný v nadpise, je objasňován pouze odkazy na práce osvědčených autorů. Postrádám zde vlastní stanovisko autorky a kvalifikované shrnutí naznačeného problému.

Kritika liberálních principů 19. století (od strany 21) je řešena autorkou opět pouhými výňatky z prací na sotva dvou a půl stranách. Odtazité a tzv. z druhé ruky působí oddíl „Znárodnění v Rusku“ (s. 25), kompilace z prací francouzských autorů. Velmi nezvyklé jsou i citace ruských právních norem z francouzského překladu, když je v češtině a slovenštině k dispozici dostatek materiálu v mateřském jazyce.

V další pasáži na str. 31 by byl na místě přesný právní rozbor povahy konfiskace majetku v ČSR podle dekretů presidenta republiky z pohledu zda se jedná o trestněprávní sankci. Autorka by zde měla zohlednit obsah Nálezu Ústavního soudu ČR čís. 55/95 Sb.

Práce jako celek je velmi široce koncipovaná, pro pisatelku svým pojetím značně obtížná. Dle mého názoru by postačovalo zpracovat jen historickou a právněhistorickou část a nebo politickoteoretickou a filozofickou stránku tématu. Takto, i přes velký rozsah práce, zůstávají autorce mnohé úseky pro další hlubší studium a hodnocení.

K logickému uspořádání spisu : Práci by prospělo méně kasuistiky v obou částech, když hlavně první z nich si zasluhuje další propracování.

Pochvalu si zaslouží využití cizojazyčné literatury, která je u tohoto tématu nezbytnou samozřejmostí. Na druhé straně je třeba při dalším bádání, které autorka inzeruje, zlepšit práci s právněhistorickými prameny (souvislosti přípravy, přijetí a aplikace předpisů, ...).

Autorka osvědčila poměrně široký rozhled studované problematiky, zvládnutí tématu musela věnovat značné úsilí. Výše uvedené připomínky jsou míněny jako pobídka pro další bádání, pro něž má K. Kukanová potřebné předpoklady.

Plně doporučuji obhajobu.

Návrh hodnocení : velmi dobře - výborně

V Praze dne 19. dubna 2010

Doc.JUDr. Ladislav SOUKUP, CSc.

oponent